

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΑΣ

Εγκυκλιμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐσθία δραχμαί 150. Ἐξέλιξη δραχμαί 80. Τρίμηνη δραχμαί 45.
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ (ταχυδρομικαὶ ἐπιτοαί, τὰκ κτλ.) ἀνονόμιμα: «Ἐπὶ τὸ περιοδικὸν Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ, 5005 Ἐρμιόπουλου, 42 — Ἀθήνας».

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1879-1941)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Ἰανουαρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην Δεκεμβρίου μηνός.

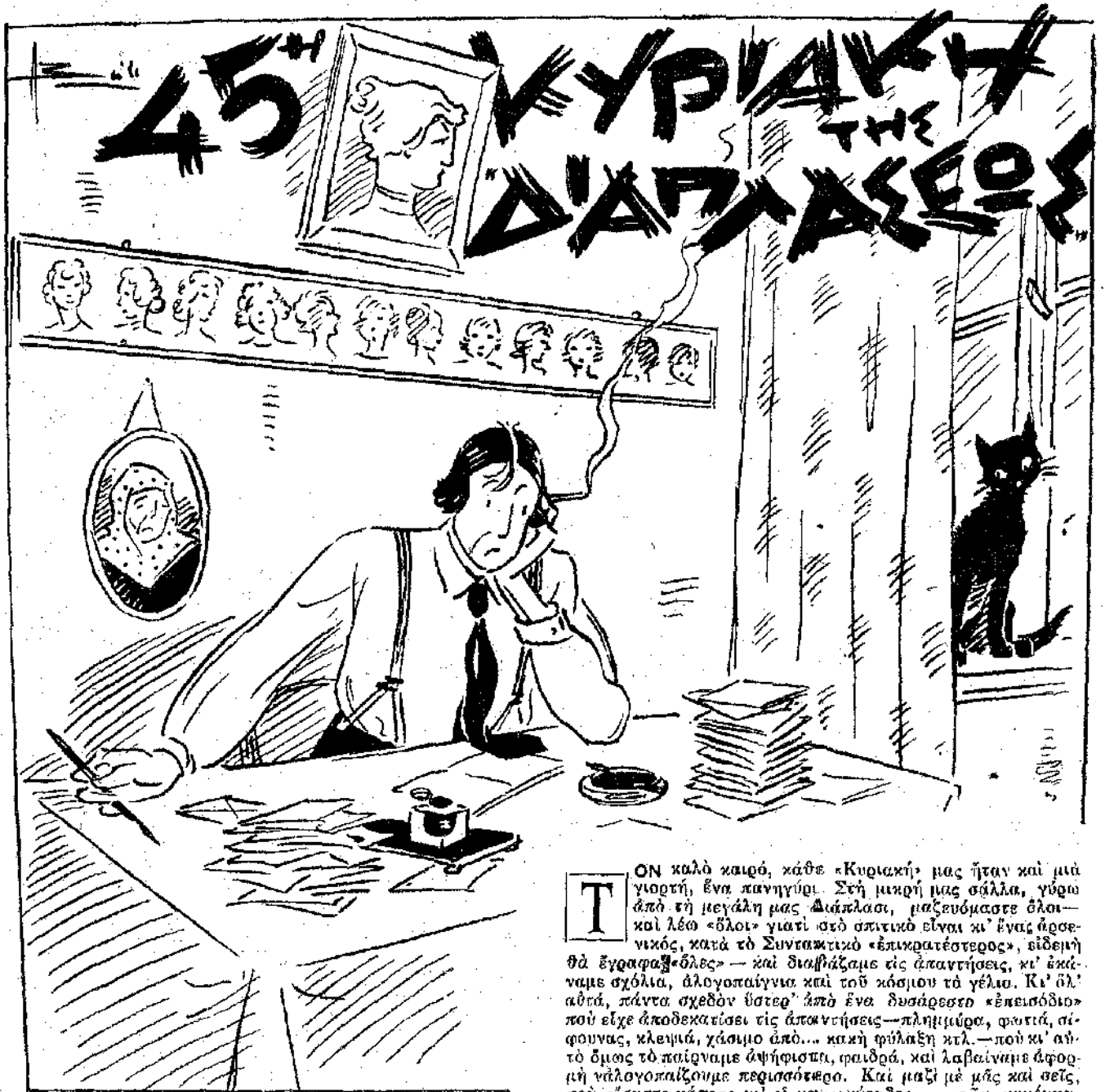
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐρμιόπουλου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

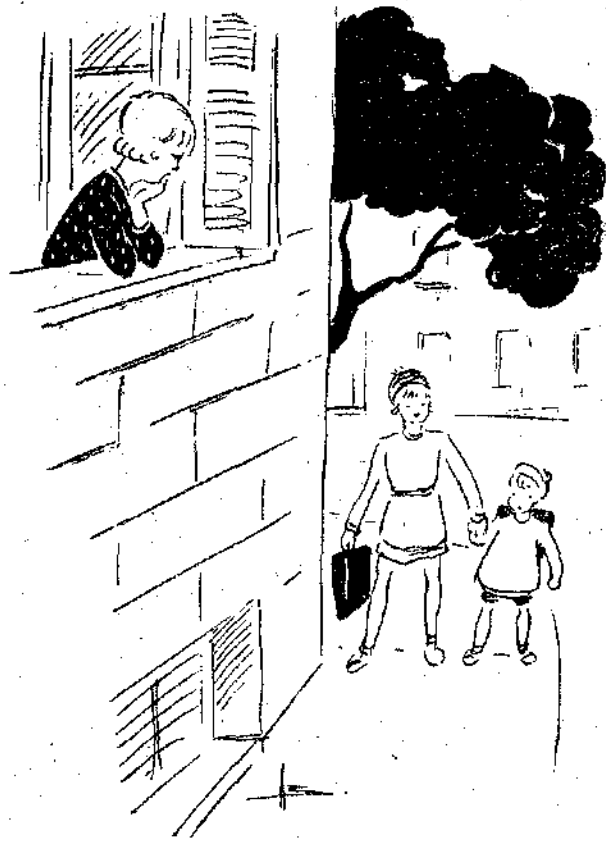
Περίοδος Β' — Τόμος 48ος

Ἀθήναι, 11 καὶ 18 Ὀκτωβρίου 1941

Ἔτος 63ον. — Ἀριθ. 45-46

ΤΟΝ καλὸ καιρὸ, κάθε «Κυριακὴ» μας ἦταν καὶ μιὰ γιορτὴ, ἓνα πανηγύρι. Στὴ μικρὴ μας σάλλα, γύρω ἀπὸ τὴ μεγάλη μας Διάπλασι, μαζεψόμαστε ὅλοι — καὶ λέω «ὅλοι» γιατί σὲδ σπιτιὸ εἶναι κ' ἓνας ἀρσενικός, κατὰ τὸ Συνταγματικὸ «ἐπικρατέστερος», εἰδημὴ θὰ ἔγραφα «ἄδελος» — καὶ διαβάζαμε τὶς ἀπαντήσεις, κ' ἐκάναμε σχόλια, ἀλογοπαίγνια καὶ τοῦ κόσμου τὸ γέλιο. Κ' ὄλ' αὐτὰ, πάντα σχεδὸν ἕστερ' ἀπὸ ἓνα δυσάρεστο «ἐπεισόδιο» ποὺ εἶχε ἀποδεκατίσει τὶς ἀπαντήσεις — πλημμύρα, φωτιά, σίφωνα, κλεψιά, χάσιμο ἀπὸ... κακὴ φύλαξη κτλ. — ποὺ κ' αὐτὸ ὄμως τὸ παίρναμε ἀψηφιστά, παιδρὰ, καὶ λαβαίναμε ἀφορμὴ νὰ λογοπαίξουμε περισσότερο. Καὶ μαζί μὲ μᾶς καὶ σεῖς, ποὺ εἶσαστε κάποτε κ' οἱ νουκιοκώρηδες... τῶν χαμένων,

Το Άσπρο Κουνελάκι έζηλευσε τάλλα παιδάκια που είχαν αδελφάκια, γιατί τα θεωρούσε εύτυχισμένα...

να μιλώ γ' αυτήν». «Ω κανένας φόβος! Ύστερ' από την άγωνία της φωτιάς, ύστερ' από τον κίνδυνο ενός τόσο φρικτού θανάτου, ή μικρή κόκκινη άνεμόνα — το καταλαβαίνουν όλοι — ήταν κάτι παραπάνω από ένα σύμβολο...»

είδε καλά την αδελφή της, που από μία έγχειρηση κόντευαν να τη χάσουν. Γύρισε στο σπίτι κι' άκόμα έβλαιγε, άλλ' από τη χαρά της χοροπηδοσε όλη την ημέρα.—Κάποτε, ή μικρή αδελφή του Μηδέν Άγαν το ήσπασε το καλαμάρι. Έκείνος θύμωσε και γιά πρώτη φορά την έγχύπησε.

Τώρα αντίγραφο δάκρυα την άπάντησι του Άσπρου Κουνελάκι. Την άφησα τελευταία γιατί είναι, όχι μόνο ή όραιότερη, αλλά κι' ή αληθινότερη, ή ελικρινέστερη και γι' αυτό ή συγκινητικότερη απ' όλες. Δέν θέλω να πω πως και πολλές άλλες δέν είναι ελικρινείς.

Εγώ, καθώς ξέρετε, είμαι μοναχούλα. Δέν έχω ούτε αδελφά, ούτε αδελφή. Και όσους τόμους σου κι' αν έχω, όσα παιγνίδια, όσα όρατα βιβλία, και όσα κι' αν παίζουσι μαζί μου ή μπαμπάς και ή μαμά, έρχονται στιγμές που στενοχωροούμαι πολύ και ζηλεύω τάλλα παιδάκια που έχουν αδελφάκια, γιατί τα θεωρώ εύτυχισμένα.

Τελείωσα. Πήρα τά γραπτά μου, πήρα και τις άπαντήσεις, και πέρασα λαθραίως στο γραφείο της κυρίας Διαπλάσεως.

ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΡΑΣΗΣ—πολύ σιγά — τά γραπτά μου, της διάβασα και τις κυριότερες άπαντήσεις δάκρυες—στην κρίση, βλέπετε, τις περισσότερες τις έχω έν περιλήψει—κι' έπειτα συσχεφθήκαμε γιά την άπονομή των βραβείων. Η κυρία Διαπλάσις συμφώνησε μαζί μου έξουχώς πως το Πρώτο έπρεπε να δοθής στο Άσπρο Κουνελάκι. Γιά τάλλα αυζητήσαμε. Και τέλος καταστρώσαμε τον έπόμενο πίνακα:

- ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ
ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Άσπρο Κουνελάκι [25 Ε].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Άρης [23 Ε].—Νυχτεργάγυθος [22 Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Άτι Έραμ [20 Ε].—Άσπρος Γλάρος [20 Ε].—Σκυριανόπουλο [18 Ε].

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ «46ην ΚΥΡΙΑΚΗΝ»
Ύποθέσατε πως σάς παρουσιάζεται ή Καλή Νεοραίδα με τό μαγικό της ραβδί και σάς λέει: «Ζητήστε μου τρία πράγματα, όποια θέλετε, να σάς τά παραχωρήσω άμέσως. Μόνο να μην είναι άπό εκείνα που μπορείτε να τάποκτήσετε και χωρίς έμένα» π. χ. άπολυτήριο με άριστα». Τι θά της ζητούσατε;

Οι άπαντήσεις, γραμμένες χωριστά κι' εδανάγνωστα, και κατά τό δυνατό σύντομες, με τον τίτλο «Άπάντησις

ΑΘΗΝΑ·Ι ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Η «ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ»

Ας είπα την άλλη φορά, μιλώντας γιά τον άποθανόντα Μιχαήλ Παπαδόπουλο, πως ήταν ένας από τους διαπρεπέστερους λαρυγγολόγους, ότολόγους και ρινολόγους της εποχής του. Όταν γύρισε στην Ελλάδα από τό Παρίσι, όπου είχε τελειοποιηθεί, οι κλάδοι αυτοί της Έπιστήμης βρίσκονταν στά σπάργαλα. Πρώτος ή Παπαδόπουλος έφερε τό άγνωστο ως τότε «λαρυγγοσκόπιο».

τριψίματα, καταπλάσματα, κομπρέσες, άχνιστά ποτά—δέν είναι τόσο άποταλεσματικά. Τό άποταλεσματικό είναι να αναπνέη ή άρρωστος διαρκώς θερμόν άέρα. Όστε ή θερμανση του δωματίου, και τό καλοκαίρι άκόμα, είναι άπαραίτητη. Τή μέθοδο αυτή, άφου την έπιβεβαίωσε με πλήθος πειράματα, ή Παπαδόπουλος την έδημοσίευσε τό 1890 στο Ιατρικό περιοδικό του Παρισιού «Γενική Έπιθεωρηση Κλινικής και Θεραπευτικής».

Θυμομαι τώρα την αντίδραση των άθηναίων παθολόγων εναντίον της έλληνικής αυτής μεθόδου. Κανένας δέν έννοούσε να παραδεχθής την τεχνική θερμότητα ως θεραπευτικό μέσο. Κι' έξακολουθούσαν όχι μόνο να διαφοροβή γιά τη θερμκρασία του δωματίου του άρρώστου, αλλά και να το κάνουν, όπως είχαν μάθει στη Γερμανία, ψυχρά μπάνια και ψυχρά έπιθέματα (ή αντίθετη μέθοδος). Αλλά λίγοι που άποφάσιαν να δοκιμάσουν και τό «μέθοδο Παπαδοπούλου», είδαν πως είχαν πολύ καλύτερα άποτελέσματα μ' αυτήν παρά με την άλλη: γρηγορότερη άνάρρωση και λιγώτερους θανάτους. Κι' άρχισαν να την εφαρμόζουν με πεποίθηση, τους άκολούθησαν κι' άλλοι, και σήμερα όλοι σχεδόν οι γιατροί χειρίζονται τη θερμότητα, τό θερμόν άέρα, κατά των νοσημάτων που είπαμε. Μόνο τόνομα του έφευρέτη δέν αναφέρουν. Κι' έχει ξεχασθεί πως τη σωτήρια αυτή μέθοδο τη χρωσταύμε στο Μιχαήλ Παπαδόπουλο.

ταί πολύ κοντά στη φωτιά, κολλούν σχεδόν άπάνω της, ψήνουνται κυριολεκτικά. Τό ίδιο κάνουν κι' οι κρυολογημένοι χωρικοί, που έχουν κι' αυτοί τό ένστικτο των πρωτογόνων. Με τη διαφορά πως τά καίμενα τά ζώα πάνε στη φωτιά, όταν τη βρίσκουν—όταν π. χ. είναι χειμώνας και καινε στο σπίτι τζάκια και σόμπες—ένω οι χωρικοί, άνθρωποι κι' οι υπό πρωτόγονοι απ' αυτούς, μπορούν να την άνάδουν όταν καταλαβαίνουν πως τους χρειάζεται.

Όσο γιά τά σχετικά πειράματα, μου διηγόταν πως τά έκανε με κουνέλια και ένδικά χοιρίδια. Έπαιρνε μερικά τέτοια ζώακια, τά μπόλιαζε με πνευμονοκόκκους, τάρρώστανα τεχνητά, κι' άλλα τά έδωσε σε θερμότητα, άλλα τάφινε... στα κρύα του λουτρού. Τά πρώτα τό λίγο γίνονταν «περβίκα» τά δεύτερα όμως ή άρροσταν πολύ να γίνουν καλά, ή άπλούστατα τά τίναζαν. Τά αιώνια «θύματα της Έπιστήμης χάριν του ανθρώπου». Και θυμομαι τώρα μία ύποσημείωση του Μπαύρον σε κάτι στίχους του έπικού ποιήματός του «Γκιανούρ» που «επαινίσσονται την ύποθετική, την άμφίβολη αυτοκτονία του σκορπιού, όταν εδαισθητο φυσιοδίφες τον φέρνουν, με τά πειράματά τους, σε τέτοια άνάγκη» (τόν τριγυρίζουν δηλαδή με φλόγες, γιά να ίδουν αν θά αυτοκτονή με τη δαγκάνα του ή θά σταθής να ψηθής ζωντανός). Κι' ή ποιητής, με τό συνηθισμένο του χιούμορ, τό άμίμητο, επέλεγε: «Όλοι οι σκορπιοί έχουν βέβαια συμφέρον να λυθής γρήγορα αυτό τό ζήτημα: γιατί αν άποδειχθής τέλος πάντων πως αυτοί είναι οι Κάτωτες των έντόμων, πιθανόν να τους επιτραπή να ζουν όσο θέλουν, και να μην πεθαίνουν μάρτυρες μιας άπλής ελκασίας». Τι όρατο!

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

"Όλοι μας έχουμε ιδεί στον ύπνο μας το φοβερό επίκληση, πώς κάποιος μας κυνηγάει, και ενώ πρέπει να τρέξουμε για να σώσουμε τη ζωή μας, τα πόδια μας είναι βαρεια σαν μολύβι και είναι αδύνατο να τα κινήσουμε." Έτσι ακριβώς αισθανόμουν κι' εγώ εκείνη τη στιγμή. Οι ταλαιπωρίες, ή πολύωρη οδοιπορία, οι συγκινήσεις που είχα περάσει με είχαν ολόκληρα εξαντλήσει. "Αν προσθέσει κανείς σ' αυτά και την στέρηση τροφής και ύπνου θα καταλάβει την κατάσταση μου. Τα πόδια μου ήταν βαρεια, σαν να ζύγιζαν εκατό όκαδες και τα χέρια μου μαλακά σαν τούφελο. Απορώ πώς από το ύψος που βρισκόμουν δεν αφέθηκα να πέσω στο ποτάμι, γιατί το κεφάλι μου έβουιζε και τα μάτια μου είχαν θαμπώσει. Κάθε στιγμή ένιωθα πως ο Λαπούτα άπλωνε το μεγάλο του χέρι και με γράπωνε από πίσω.

Οι φόβοι μου άλλωστε ήταν δικαιολογημένοι. "Εγώ βρισκόμουν ακόμη πολύ μακριά από την κορυφή και εκείνος προχωρούσε με τη διπλάσια ταχύτητα από εμένα. "Όταν έφθασα στο ψηλότερο σημείο του βράχου ήταν μόλις ένα μέτρο πίσω μου. Μια προσοχή τον χάσομέρησε—γιατί ήταν μεγαλύτερος—και μ' άφησε ν' αναπνεύσω ένα λεπτό. Συγκεντρώνοντας δλη μου τη δύναμη έφθασα παραπαίοντας στην κορυφή και βγήκα στο έσωμα. Λίγα βήματα παραπέρα το άλογο έβασκε ήρεμα στο λιβάδι.

"Έτρεξα προς το μέρος του, τρικλίζοντας σαν μεθυσμένος και πήδησα στη σέλλα. Καθώς γύρισα πίσω μου να κοιτάξω, είδα το κεφάλι του Λαπούτα να ξεπροβάλλει ανάμεσα στους βράχους. Δεν είχα μαχαίρι για να κόψω το λουρί που ήταν δεμένο γύρω από το πόδι του άλογου και το ζύον δεν μπορούσε να κάνει ούτε ένα βήμα.

Τότε όμως έγινε το θαύμα. "Όταν μ' είχε φριώσει εμένα ο Λαπούτα με το χαλινάρι, είχα δαγκάσει το λουρί τόσο δυνατά, ώστε το είχα σχεδόν κόψει. Αυτό δεν το είχε αντιληφθεί ο Λαπούτα. Μόλις αισθάνθηκε ένα καθάλαρη επάνω του το άλογο σήκωσε απότομα το κεφάλι και το λουρί κόπηκε. Δεν κατάφερα να βρω τους αναβολείς, μα χτύπησα τα πλευρά του με τα τακούνια μου κι' έφυγα με καλπασμό.

Την ίδια στιγμή ο Λαπούτα άρχισε να πυροβολεί, πράγμα που ήταν άνοητο γιατί και τρέχοντας ακόμη μπορούσε να με προφτάσει, έφ' όσον δεν είχα ούτε σπηρούνια ούτε μα-

στίγιο και το άλογο έμποδιζόταν στο τρέξιμο από το λουρί που κρεμόταν από το πόδι του. "Όπως ήθελε, μια και δεν ήταν καλός σκοπευτής, έπρεπε να σημάδεψη το άλογο και όχι εμένα, φαίνεται όμως πως λυπόταν να σκοτώσει το πολεμικό του άτι. Μια σφαίρα σφύριξε πάνω από το κεφάλι μου, άλλη μία πέρασε πάνω από τον ώμο μου, γιατί είχα πέσει επάνω στη σέλλα για να μη δίνω στόχο, και πέρασε ξυστά από το δεξιό αυτί του άλογου. Στρελ-

λαμένο από τον πόνο, εκείνο άνοιξε το βήμα του και, παρ' όλο το λουρί που το εμπόδιζε, άρχισε έναν άγριο καλπασμό.

Κι' άλλες πιστολιές ακούστηκαν τότε πίσω μου, μα δεν μ' άφτασαν. Σεχώρασα δυο-τρεις μαδρες σκιές—τους Κάφρους που μ' είχαν παρακολουθήσει—να όρμουν για να μ' άψουν το δρόμο, αλλά γοργό σαν αστραπή το άλογο τους προσπέρασε.

(Ακολουθεί) ΓΕΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΤΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟ ΠΟΤΗΡΙ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

"Αλλά πριν προφτάσει η βασιλοπούλα να μπή στο μαγαζί, έγινε κάτι που κατατρόμαξε κι' αναστάωσε τον κόσμο. Το λιοντάρι ξαφνιασθηκε από τη βασιλική πομπή, άγριψε, έκαμε ένα φοβερό πήδημα, έσπασε το λουρί του και, ελεύθερο παιδί, άρχισε να τρέχει έδω κι' εκεί, σά να ζητούσε μέσα στο πλήθος εκείνον που έπρεπε να κατασπαράξει.

Και τον βρήκε. Ήταν η μικρή ασπροντυμένη βασιλοπούλα! Με δυο ληδήματα βρέθηκε κοντά της, κι' ενώ δλόγυρα ο κόσμος έρευνε πατείς με-πατώ σε, — και ο δερβίσης άκόμα—το θηριό ώρμησε πάνω της και την έφριξε χάμω λιγοθυμισμένη.

Μόνο ο 'Αχμέτ, το γενναίο παιδί, δεν έφοβήθηκε να φύγει σαν τους άλλους. Και βλέποντας εκεί μπροστά του σέ τόσο μεγάλο κίνδυνο τη βασιλοπούλα, δεν έχασε καιρό, άρπαξε από ένα γύφτικο, εκεί δίπλα στο μαγαζί, ένα σιδερένιο ραβδί λευκοπυροακτιωμένο — δηλαδή όχι πιλά κόκκινο, που άσπρο από το πολύ κάψιμο — και γυρίζοντας σαν αστραπή στο λιοντάρι, του το έχασε όλο στο στόμα του.

Μ' ένα φοβερό βουχηθμό από τον πόνο, το θηριό άφησε το θυμά του κι' άρχισε να τρέχει σαν τρελλό, άφρονοντας πίσω του άκόμα και την πόλη. Η μικρή βασιλοπούλα ήταν ασωμένη.

Μόνο τότε έτρεξαν οι δικοί της και την ξελιγοθύμησαν. Κι' άμα έμαθε πως ένα παλικαράκι της ηλικίας της, τη γλύτωσε από το λιοντάρι, έζήτησε να το ιδεί. Άμέσως της έφεραν μπροστά της τον 'Αχμέτ.

— Είσαι καλό παιδί, του είπε, κοιτάζοντας τον μ' ένα χαμόγελο άγγελικό. Πώς σε λένε; Ποιος είναι ο πατέρας σου; Τι δουλειά κάνεις; Στις ερωτήσεις αυτές, ο 'Αχμέτ άποκρίθηκε με σεβασμό άλλα και με θάρρος. Η βασιλοπούλα εύχαριστήθηκε πολύ.

— Είσαι καλό παιδί; ξανάπε στο σωτήρα της, κι' εγώ θα σε αντιμείψω όπως σου πρέπει.

Και προστάζοντας έναν ύπηρέτη της να δώσει στον 'Αχμέτ ένα πουγγι γεμάτο χρυσάφι, μπήκε στο μαγαζί για να ψωνίσει.

Ο 'Αχμέτ πήρε το πουγγι κι' έτρεξε στην καλύβα, όπου μόλις είχε γυρίσει κι' ο πατέρας του. Του διηγήθηκε την ιστορία του με τη βασιλοπούλα, του έδωσε το πολύτιμο δώρο της, και φαντάζεσθε πιά τη χαρά και των δυο για τον ανέλιξο εκείνο πλούτο.

(Ακολουθεί)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΣΤΙΓΜΕΣ...

Τρεις χρόνους είμαι ξενητιά (Τρεις χρόνους είμαι μακριά) Και σ' άλλη χώρα μένω. Μά κάθε βράδυ νοσταλγώ Το χωριούδάκι το μικρό Το πολυαγαπημένο.

Κοιτάζοντας στον ουρανό Σαν βλέπω τον Αδερφινό "Η τον 'Αποσπερίτη, ... "Άστρα μου, σάς παρακαλώ Να πάτε ένα χαιρετισμό Στο πατρικό μου σπίτι..."

Και φεύγει ο νοός μου... Πάει εκεί Μές' την φωλιά την παιδική... Και χρόνια ευντυχισμένα Θυμάμαι, κι' όνειρα καλιά Μά που οβυστήκανε και πιά Είν' όλα περασμένα...

Θυμάμαι την άκρογαλιά Την άμορφη την άμισοδιά Και του βουνού τη βούσα. Τα δυο πλατάνια τα ψηλά. Του θυμαριού την εσθδιά Μου μούφερνε μεθούσι...

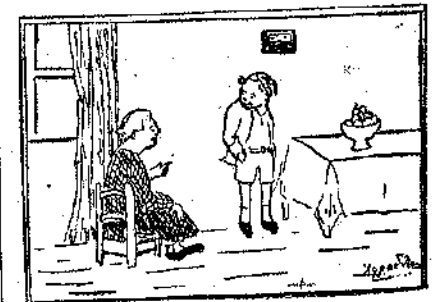
Θυμάμαι... ό,τι να θυμηθώ 'Απ' τ' άμορφο μου το χωριό Δάσκαλα λύπη χύνω. Και με τα μάτια μου όγυρά Του λέω πιά «καλή βραδυά» Και φεύγω και τ' άφίνο...

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

'Εξωκλήσι. Στίχοι του Πραξιτέλη

ΕΙΚΗΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΕΜΜΕΤΡΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

"Όλο άταξίες κάνεις, Στο μπαμπά σου θα τις πω. Καλά λέν πως οι γυναίκες Δεν κρατάνε μυστικό! Στίχοι και λόγια της 'Αφροδίτης

ΨΥΧΕΣ

"Έρμες ψυχές στ' άβέβαιο Το φός τ' άποσπεριού, Μεγάλλολες τ' όλόθλιβη Στραία π' άπολουθάτε, Τάχα από ποιά φωτοβολο Καντήλι άναζητάτε, Πνιγμένο μέσ' τα βάθη Ένός κόσμου μακρινού;

Τόσος [B]

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

"Ό,τι είναι ο νοός και η καρδιά για τον άνθρωπο, είναι ή 'Ελλάς για την άνθρωπότητα. Γκαίτε Κλείσε μέσα στην καρδιά σου την 'Ελλάδα και θα αισθανθής μέσα σου να λαχταρίζη κάθε είδους μεγαλειό. Ρολωρός

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ένεροπή από το να είσαι ανάξιος απόγονος ένδόξων προγόνων. Γκαίτε

Ολιμμένος 'Ιππότης [B]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τι σου χάρισαν στη γιορτή σου, Καλότυχε; — Ένα όφρατο έλβετικό ρολόι. — Μπα, θα σου είναι άχρηστο αφού δεν ξέρεις έλβετικά. Σκυριανόπουλο

Στο μάθημα των Φυσικών: — Τι είναι το περισόπιο; — Καί ό 'Άγις μ' ένθουσα, ασμο; — Ο καλύτερος Διαπλασιαστικός Σύλλογος! Άέν 'Αριστέειν

— Θα κλεισής, να ή όχι, το παράθυρο; Δεν βλέπεις πως έξω βρέχει; — Και μήπως άμα κλεισώ θα πάφρη να βρέχη; Σαίξ

ΑΓΓΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΡΑΣΙΣ

'Αθήνα, 42 όδος Εδριπίδου την 7 'Οκτωβρίου 1941

ΜΙΑ έλλειψη στην 4δη Κυριακή, που βέβαια θα την παρατηρήσατε: δεν έχει την εικόνα του βραδυνούτου στην προηγούμενη. 'Αλλά ήταν το "Άρμα της Νίκης, δηλαδή ο 'Άγις. Κι' αναγκάσθηκα να παραδώ την απαραίτητη συνήθεια, γιατί ο καλός μας αδός φίλος μένει τώρα στο νησί του, και δεν μπορεί καιρός—κι' ίσως ούτε συγκοινωνία—να τον ζητήσω και να μού στείλη μια φωτογραφία του. 'Ε, άς έλλίσουμε πως όταν γίνη ή 4δη Κυριακή, όλες οι συγκοινωνίες θα έχουν άποκατασταθεί, κι' έτσι θα μπόρεσω να δημοσιεύσω σ' αυτήν, μαζί με την εικόνα του "Λοιγού Κουνελάκη, και του 'Άγι. Λουδοβίκου, 13 Σεπτ. — είναι ζήτημα ποιός από τους μεγάλους τραγικούς της άρχαιότητας είναι ο μεγαλύτερος. "Άλλοι θέλουν τον λιαχόλο, άλλοι—πως ο δικός μας άνηθριος Βενεράδωνης—τόν Εδριπίδη, κι' άλλοι τον Σοφοκλή. 'Εγώ προτιμώ τον τελευταίο. "Ο 'Οιδίπους τράνιός του είναι το τελευταίο θεατρικό έργο του κόσμου.

Άηθέα, 18 Σεπτ. και άχρον, — οι Μικρές 'Αγγαλιές δεν έκαμαν μόνο να έγκαιθροβή μόνιμως ή Σ. Σ. Σ. στην κέμπτη σελίδα: παρά είναι κι' ή αίτια που δεν λαθαίνετε το φυλλάδιο γρηγορώτερα. Γιατί ή δημοσία μου είναι άσχετος έπασχολημένη με τις Μ 'Αγγαλιές, τα Διαπλασά-πουλα έρχονται πρώτ κι' άπόγεμα να τις δίνουν, το μικρό μου γραφείο είναι πάντα γεμάτο παιδιά, κι' ή διακρίπωση παρεμ-

'Αγιης [A]

[MA-2206] Σέρις, δεν είναι ο Γιαννάκης, ο γίγας...

[MA-2207] Νηρέα, Αίεν Αριστέειν, συγκλημέ-

[MA-2208] Μάρκο Μπότσαρη, λόγω διαλύσεως ή ἀ-

[MA-2209] Αύλληπτε Ζορά, παραπέμψου (ΜΑ-1489).

[MA-2210] Διαπλασούλα (ΜΑ-1506), (ΜΑ-1506)

[MA-2211] Μορφιά, είσαι ή -Μορφή Μορφήκη

[MA-2212] Αίεν Αριστέειν, πώς έπίρασε στην

[MA-2213] Ευχαριστώ την αγαπητή ΗΛΙΑΧΤΙΑΑ

[MA-2214] Προκηρύσσω έμνημον τριδραχμον διαγω-

[MA-2215] Αίσι, Άγιε, Θεοπεποιτέ, μη παραχο-

[MA-2216] Νηρέα, Σταχοτογκρή καπέλλα. Δευκή

[MA-2217] Διαπλασούλα-ε; Έπανηρόμενος στην

[MA-2218] Ολυμπιονίκη; Έχανες λάθος κι' Ε-

[MA-2219] Στή (ΜΑ-1673) έμπηκε για όπο-

[MA-2220] Κλωσσοπούλι, προκειμένου να τσαλα-

[MA-2221] Διαβατάτικο Πουλί, ανέφικος πολύ για

[MA-2222] Απαλλη, θερμές ερσιουχές και γανει-

[MA-2223] Ανοπτάχτο, Οὐκ εἶσι καθεύθαι τό τής

[MA-2224] Αστρον τής Αύγης = Φέρτης. Άνακα-

[MA-2225] Γιατί Προσκοπίνα και όχι δίφα; γιατί

[MA-2226] Αντιπλοίαρχε, (επετήχησας). Κρίνοντας

[MA-2227] Αντιπλοίαρχε, όλα τα δημοφιλήματα

[MA-2228] Ξίφος, να συμβουλευθείς είναι βέλτα

[MA-2229] Νίκη Έλλάς; δάστηνον, ταιλαιπώρι

[MA-2230] Ξανθή Ίππότη, τοιμπιδάκια για τή

[MA-2231] Κοκκινή Γατούλα, Άνθος Άττικής, Ά-

[MA-2232] Μασκόν, για λόγους ασφαλείας στη

[MA-2233] Μικρομέγας, χιλιόχρονο; τώρα μα-

[MA-2234] ΜΑ-1867 !! ΜΑ-1867 !!

[MA-2235] Μεφιστοφελή, μεγάλε εργοστασιάρχη!

[MA-2236] Μασκόν, κίτρινα έλαδες όταν...

[MA-2237] Έντελβαίς, Ροδοπέταλα για εύχες

[MA-2238] Πενθεοίλεια, σου εύχομαι να γίνεις βα-

[MA-2239] Πρωτοπαίνοντας στον διαπλασκόμο,

[MA-2240] Συνοπλή Ίνδα ή Υποπλοίαρχε Ρίκο,

[MA-2241] Μασκόν; Άπαντώντας εις την έγγραφίαν

[MA-2242] Εισερχόμενος εις την Διαπλασιν χαιρε-

[MA-2243] Εις την (ΜΑ-1804) αμπαροείτε να λάθε-

[MA-2244] Εθνικόν Έθεώσε, μιή γρήγορη ξανατά-

[MA-2245] Απάντησις εις (ΜΑ-1800): Αυσταχός

[MA-2246] Παραμερίζοντας τις καλές διαφορές και

[MA-2247] Καπετάν Άργα, πώς σε αφήνει ο Άρ-

[MA-2248] Διαφορώ δι' αποκλήσεις.

[MA-2249] Εισερχόμενος στον διαπλασκόμο χαι-

[MA-2250] Ντέντεκτις «Ο», ευχαριστούμα και άν-

[MA-2251] Ξανθή Ίππότη, σωστά εκτίμησες την

[MA-2252] Αστή, σάν... έστρώφωτος (!) πλανήτης.

[MA-2253] Εθνική Παλιέ, Όλυμπιονίκη, ποιήματα

[MA-2254] Εις τον Άστρα και Άνοιχτοκάρδου,

[MA-2255] Ξίφος γαί σου. Γαί σου Ξίφος.

[MA-2256] Προλαμπάνονται νέα μέλη: Άσημο-

[MA-2257] Έθθωμα Νειάτα: Συγχαρητήρια δια

[MA-2258] Αίσις, όπάτις γελοίας άγγελίας.. δια-

[MA-2259] Τέκνον μου, Κρίτων. Δικαίωμα να όμι-

[MA-2260] Αόματα, πόθεν όρμήμενος, τέκνον μου,

[MA-2261] Προλαμπάνονται νέα μέλη: Γκέισσα,

[MA-2262] Ζάχαρη, Καφέ, κάθε άλλο... και τή-

[MA-2263] Μόλις ό ήλιος αναήλας, μπαίνω εις τό

[MA-2264] Προς τών Σύλλογον «Μυστηριώδη Φά-

[MA-2265] ΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΛΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ

[MA-2266] Αναστάκο Ναυτάκι, ευχαριστούμεν

[MA-2267] ΤΖΕΝΥ, Σε χαιρετώ ένας κολληγιόπιος.

[MA-2268] Πρωτοπαίνοντας στην κίνηση Γιαντα-

[MA-2269] Ατίε Ίραμ, άνάποδα τή γραμματα στο

[MA-2270] Μάροβα, κεραμίδα. Είσαι Μ. Βασιλειά-

[MA-2271] Ο Μορφεύς υπατοκάλειται. Ο Άνι-

[MA-2272] Ψάλλε-Κουνοσί! Συνήθισσε να είδα

[MA-2273] Διαπλασικός Σύλλογος «ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ»

[MA-2274] Από τή ανέχηγιάτα του σκοτεινού δά-

[MA-2275] Έθώ είμαστε!... Άλήθεια, τί ευγενικά

[MA-2276] Νυκτερινό Δίδαγμα: Μοδ άρραίο υπερ-

[MA-2277] Νυκτερινό Γέλιο: Ένα τίποτε με κάνει

[MA-2278] Παγωμένο Βλέμμα: Δέν μοδ άρραίου

[MA-2279] Σκυριανόπουλο, (ΠΕΜΠΤΑΙΕ) ΣΥΓΧΑ-

[MA-2280] Αγι: Ής πότε πιά ό χωρισμός αγαπη-

[MA-2281] Αγαπητά Διαπλασούλα, εισερχόμενη

[MA-2282] Και οι εἶρη είμαθα πιστοί, αγαπημένοι,

[MA-2283] Και να λοιπόν μιή καλή αρχή, οἰς

[MA-2284] 1) Διαγωνισμός Λογοτεχνικό; με θέμα:

[MA-2285] 2) Διαγωνισμός Ψωγραμικής; με θέμα

[MA-2286] 3) Διαγωνισμός Μαθηματικής Άντιλή-

[MA-2287] 4) Διαγωνισμός Ιδεών: με θέμα: πώς

5) Διαγωνισμός συνθέσεως μύθου: Μπορείτε να γράψετε ένα μύθο για

6) Προθεσμία: είναι δίμηνος.

7) Συμμετοχή: 5 δρ. δια τόν κάθε διαγωνι-

8) Βραβεία: Άνάλογα με τών Διαγωνισμό.

9) Βραβεία: Έλάττω εἰτι θα θελήσετε να λάβετε

10) Δίδωτε τας άπαντήσεσ σας εις τόν Ά-

11) Τό Σκυριανόπουλο κόβει στα δύο τή...

12) Τό Σκυριανόπουλο κόβει στα δύο τή...

13) Τό Σκυριανόπουλο κόβει στα δύο τή...

14) Τό Σκυριανόπουλο κόβει στα δύο τή...

15) Τό Σκυριανόπουλο κόβει στα δύο τή...

16) Τό Σκυριανόπουλο κόβει στα δύο τή...

17) Τό Σκυριανόπουλο κόβει στα δύο τή...

18) Τό Σκυριανόπουλο κόβει στα δύο τή...

19) Τό Σκυριανόπουλο κόβει στα δύο τή...

20) Τό Σκυριανόπουλο κόβει στα δύο τή...

[MA'-2287]
Γεώδης, Ζάχαρη, ξάδαμφε θρόλου Γ.Β.
 νά χαίρεστε τόν πατέρα 'Ακάκιον.
 ΚΡΙΤΩΝ (πρώην 'Αηδόνι Τήνου)

[MA'-2288]
Χρηματιστήριον. Συν-άλλαγμα (μελών)
 'Αυτήρ. Κλείσμον Διαπλασσοκάρδα.
 Πιόσις 'Ιδεώδης. Παρτιρηείται άνόψωσις
 τής άξίας Γαλάζιας άνωστασίας.
ΧΡΥΣΟΠΤΕΡΟΣ ΑΥΤΟΣ
 <ΓΑΛΑΖΙΑΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ>

[MA'-2289]
Ανταλλάσσω Μ. Μυστικά μέ δλους-εσ.
 Στείλατε: Καλλιφρονά 59, 'Αθήνα (B)
Διοδοαιμόνα

[MA'-2290]
Γνωστοποιούμεν πρὸς άποφυγήν παρεξη-
 γήσεων, ότι ή στάσις τοῦ Συλλόγου
 ήτο άνάκαθεν **οἰδοτετέρα** αὶ δά άποφάσις
 του άμερόληπτου καὶ άναγεράστου πρὸς
 άλλους τοῦς **συλλόγους**.
 (Πρὸς γνήθιν ένδιαφερομένων καὶ Χρυ-
 σόπττερου 'Αυτοῦ). **ΔΕΥΚΟΙ ΑΥΤΟΙ**

[MA'-2291]
Ο Σύλλογος ΜΥΣΤ. ΦΑΡΟΣ, συγκαίρει
 καὶ εύχαριστεῖ τόν Γεν. Γραμματέα
 αὐτοῦ 'Υποπλοίαρχον Ρίνο διὰ τόν ζή-
 λον καὶ τήν άφοσιώτην του πρὸς τόν Σύλ-
 λογον.

[MA' 2292]
Ευαίσθητη Καρδούλα, έμαθα πὸς μέ
 γνωρίζεις, πόθεν; 'Απάντησις.
Διοδοαιμόνα

[MA'-2293]
Γιατὶ ΠΡΟΣΚΟΠΙΝΑ ήθελες νά γελάσω
 τήν ΡΟΔΟΒΑΣΙΛΙΣΣΑ;
ΛΥΣΙ(Δ)Σ (Συλλόγου <ΧΑΡΑ>

[MA'-2294]
Παρατείνωμεν διαγωνισμὸν <Λευκῶν Αέ-
 ξων> μέχρι τέλους 'Οκτωβρίου καὶ
 παρακολοθόμεν διαπλασσοπούλα νά άποστέ-
 λουν τὸ γρηγορότερον τὰ καίμενα.
ΔΕΥΚΟΙ ΑΥΤΟΙ

[MA'-2295]
Στὸν 'Ανανία τής Διαπλάσεως, εύχα-
 ριστοῦμαι γιὰ τήν γιορτὴν του χρόνιου παλλά.
Ναυτοπρόκοπος (Εἰσοδῶν Νησιῶτων)

[MA'-2296]
Εθεάθη Φιλέρημος, κρημώμενος ἐπὶ
 τοῦ ὀπιθίου προφυλακτικῆρος κυτρίνου
 τραύ καὶ χαμογελῶν.
ΟΙ ΒΕΒΑΙΟΥΝΤΕΣ

Μαύρη Ναυαρχίς - Υποπλοίαρχος Ρίνο
 (Πρόεδρ. καὶ Γεν. Γραμ. <Μυστ. Φάρου>

[MA'-2297]
ΡΟΔΟΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, τί κρίμα νά μὴν έλ-
 θη ὁ άγνωστός μου νά γνωστοτά-
 τός σας Μπελβεντέρος! Αὶ;
ΛΥΣΙ(Δ)Σ Συλλόγου <ΧΑΡΑ>

[MA'-2298]
ΜΙΚΡΗ ΠΙΑΝΙΣΤΑ, δυστυχῶς γεννέ-
 θλια δικιά σας πέρασον χωρὶς νά σῆς
 εδχηθῆ, διὰ ποθεῖτε νά τὰ χαρίτε.
ΛΥΣΙ(Δ)Σ Συλλόγου <ΧΑΡΑ>

[MA'-2299]
Αήγητε 'Ισπίεῦ. **Αίμαγα Φείδων γιὰ**
ΜΟΡΦΕΥΣ

[MA'-2300]
Διαπλασσοπούλα-εσ (MA-1506) (MA-1506)
ΜΟΡΦΕΥΣ

[MA'-2301]
Νηρέα, συγχαρητήρια γιὰ τὸ ... ὅα βρα-
 δεῖο, εύχομαι καὶ σ' αὐτῶ ... τερα.
ΜΟΡΦΕΥΣ

[MA'-2302]
ΑΝΘΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ, ὅποια οδοβαρτής!
ΛΥΣΙΑΣ Σουλ. <ΧΑΡΑ>

[MA'-2303]
ΚΟΚΚΙΝΗ, τὸ χρώμα τής φωτιᾶς. ΓΑ-
 ΤΟΥΛΑ, τὸ ζῦδον τοῦ μίσσου. Λάθος
 κᾶνις;
ΛΥΣΙΑΣ Σουλ. <ΧΑΡΑ>

[MA'-2304]
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ 'Εσο 'Ετοιμος
ΓΕΝΙΚΗ 'Εσο 'Ετοιμος
ΔΟΤΙΚΗ 'Εσο 'Ετοιμος
ΑΙΓΙΑΤΙΚΗ 'Εσο 'Ετοιμος
ΚΑΝΤΙΚΗ 'Εσο 'Ετοιμος

[MA'-2305]
ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ 'Ο ὄπερ φιλέης λόγος τοῦ
 Αυσία.
ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

[MA'-2306]
Τὰ μαλλιά τὰ ταραξέει,
 Καὶ σὲ πιάνει κᾶνι άπελπισίας,
 Σάν τίς μύτες παρῶξέει.
 Παιός είναι; ὁ Αυσία.
Λογαριά- 'Εσο 'Ετοιμος
Συλλόγου ΧΑΡΑ

[MA'-2307]
Γιὰ άποκλόφυη δέν μέ μέλει
 Αὐτῇ παῦ έκαυε ή Καραμέλλα.
 Συνεργασία μέ τὸ Μέλι.
 'Αξίζει μέλι μερέλλα;
ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

[MA'-2308]
Εἰς διαγωνισμὸς **ἑσῆτος** ὁ τής ΓΑ-
 ΛΑΖΙΑΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ

[MA'-2309]
Περιτοκ - ὅπιο ναρκώθηκας; ! 'Ανγλικά
 γιὰ νά κινήθῃτε σῆς έξασφαλίσεμ...
 καρδούλια.
ΓΑΛΑΖΙΑ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

[MA'-2310]
Γεννημένος ἀπὸ τοῦς άφροῦς, χαίρετὸ
 τόν άφρο τής Διαπλάσεως.
'Αφρογέννητος <Γαλάζιας Δυναστείας>

[MA'-2311]
Κερκυραίοι-εσ φυγόνοτος γιὰ τήν πα-
 τριδα μας, σῆς στέλνω ένα Κερκυραϊ-
 κό χαίρετισμὸ.
Καφετζής

[MA'-2312]
Διαγράφονται: Κλωιδ Φεγγάρι, 'Ικάρος
 τοῦ Αἰγαίου, (θελήσαντες νά δημιουργ-
 γήσουν «κράτος έν κράτει»).

[MA'-2313]
ΣΥΛΛΟΓΟΣ <ΑΣΤΗΡ>

[MA'-2314]
Αστὴρ σημαίνει: 'Αστὴρ - εὔτος πηγή
 πνεύματος. Τὸ «Βαγνερικά» (καὶ λοι-
 πῶν) κοροφέαλα: 'Αστὴρ-ικτα.
ΣΥΛΛΟΓΟΣ <ΑΣΤΗΡ>

[MA'-2315]
Εύχαριστὸ τὸ διαπλασσοπούλα πὸς μέ έ-
 φήφισαν στὸ Δημοφύητισμα τοῦ 'Αγίου.
 'Ιδεταιίρως τὰ Πατρινοῦ. 'Επίσης τὰ Δια-
 πλασσοπούλα πὸς μέ φήφισαν στὸ χορὸ
 τῶν Εἰσοδῶν Νησιῶτων.
Τριανταφυλλένια

[MA'-2316]
Ανταλλάσσω Μ. Μυστικά. Στείλατε στήν
 Διοδόνουιν, Τ. Ψυχάκην, Πατριῶν
 227. Σ' ὅσα διαπλασσοπούλα χρῆσιτὸ Μ.
 Μυστικά ἔς μέ συγχαρίσεον θά στείλω
 άμέσως.
Τριανταφυλλένια

[MA'-2317]
Α 'Αούλλητος Ζορὺ Ζ. Σημαδεύτηκας
 καὶ εῦ. Ζορὺ = Γεώργιος 'Αδράσο-
 γλου. 'Εξέφλησις λογαριασμοῦ εἰς Τρελ-
 λοκόριτος: Τρελλοκόριτος = Τσαπαλλῆρα.
Σανθὸς Μπερμυσάκος
 Κερρασοκεπῆ Ταραῖοτα

[MA'-2318]
Απολέσθη **Πλοηγὸς τής 'Ομιλίας**.
Χαρακτηριστικὰ: 'Ο τύπος ὄπερ-
 φωνικὸῦ **μπερμῆ**. 'Ακούει εἰς τὸ ὄνομα
Κόπουφος. 'Ο ήξάουον τι περὶ τής τύχης
 του ἔς εἰδοποίησῃ τήν ντανά του, τόν
'Υποπλοίαρχο Ρίνο. Αποσῆ: Μία δική
 πρέσσα.
Μαύρη Ναυαρχίς
 (Πρόεδρ. Μυστ. Φάρου)

[MA'-2319]
Φίλις μου **Ναυτοπρόκοπος**, θερμῆς εύ-
 χῆς γιὰ τή γιορτὴ σου.
Θεοπεπειανός (εἰσοδῶν Νησιῶτων)

[MA'-2319]
ΜΕΡΕΝΤΕΣ, φυσικά, ἔφοδ τὰ έγραφε
 ένας
ΘΕΣΠΕΣΙΑΝΟΣ
 (εἰσοδῶν Νησιῶτων)

[MA'-2320]
Συριανέ, **Λαῖς Μαρσῶνι** (έλληλογρα-
 φοῦμε, Διοδόνουιν;) κατὰχάρηκα γιὰ
 γνωριμία. 'Αθω, καληνὸχτα... σιεγέτο.
Μπέτοαρης

[MA'-2321]
Αικυόν, τετραδιάκι, έστειλα, περιμέ-
 νο. **Βοναπάκη, Αμοιολέων**, εύχα-
 ριστίας: Διοδόνουιν; μου MA - 2304 (Διοδ-
 όνουινς <Π ρ ω τ ο π ο ρ ω τ ο>) Διά:
ΜΑΓΕΜΜΕΝΟ ΒΙΟΛΙ

[MA'-2322]
Ηλέντρα σὲ ζαίρει καὶ μέ ζαίρεις. Αὶ-
 νηγία!!
Διαβατάκιου Παυλι

[MA'-2323]
Αποχωροῦμεν **ΟΙΚΙΟΘΕΛΩΣ** τοῦ Συλλό-
 γου <ΑΣΤΗΡ> λόγῃ διαφωνιῶν μέ
 τόν 'Αθηναίον. - **Χλωιδ Φεγγάρι**.
'Ικάρος τοῦ Αἰγαίου
Νύχτα 'Αποκρηῆς

[MA'-2324]
Πληροφοροῦμαι: δι: οὶ 'Ανοιχτόκαρδοὶ
 καὶ ή Νίκη-Ελλῆς συμμαχοῦν. Μή-
 πως γιὰ νά αντιμετωπίσουν τήν **Γαλάζια**
Δυναστεία;
ΔΕΥΚΟΣ ΠΡΙΓΚΗΨ
<Γαλάζιας Δυναστείας>

[MA'-2325]
Εξακολουθεῖ άνακαλλαγῆν Μικρῶν Μυστι-
 κῶν. Περιμένο άπ' ὅλα τὰ εὔγενικά
 διαπλασσοπούλα. Διοδόνουινς (MA - 1276).
ΚΟΡΣΕΑΡΟΣ
ΓΑΛΑΖΙΑΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ

[MA'-2326]
Φασαρία εἰς Διάπλεον Βασίλισσα τῶν
 Ρόδων=Κάτια Σπετασίρη.
ΚΑΒΕΤΑΝ ΦΑΣΑΡΙΑΣ
 (MA'-2327)

[MA'-2328]
Ναυτοπρόκοπος, γιὰ τήν γιορτὴ σου
 εἴξου τίς καλύτερές μου εύχῆς.
Αλεπουδίτοα

[MA'-2329]
Δοξασμένο Ναυτοπούλα, θερμῆς εύχῆς στὰ
 γενέθλια σου. - **Βαίλισσα τῶν Ρόδων**

[MA'-2330]
Αυδαλοῦξα, γιὰ τόν θρίαμβό σου στο
 χορὸ, δλόθερμα συγχαρητήρια.
Μαγεμμένο Δοξάκι
 <Λευκῶν 'Αστῶν>

[MA'-2331]
Μωραλοπούλα, 'Ηρωῆς τής Πίνδου, Ρο-
 δοβασιλίσσα, 'Αττέ 'Ιραμ, Σπίθα,
 Στοιχειωμένος Ζέφυρος, Κρέμα, Δέσποινα
 τῶν Θαλασσῶν, Σανθὴ 'Ιππεύτρια, Ροδα-
 κινίτσα, χαρήκαμε διὰ τήν γνωριμία.
Μικρὴ 'Αθλήτρια, Διοδοαιμόνα

[MA'-2332]
Μσοικωνικὸ Τοξότη, Φιλέρημος, δέν πέρ-
 νατε τὸ τραῖνο μέ τήν ταχότητα τοῦ
 φωτός γιὰ νά μᾶς ἀφῆστε ήσυχούς.
ΔΕΥΚΟΣ ΠΡΙΓΚΗΨ
<Γαλάζιας Δυναστείας>

[MA'-2333]
Μαθήματα: 'Αθηναίος: Φιλοσοφία.
 Μσοικωνικὸς Τοξότης: Χημεία. 'Α-
 ρίων: Τὸ σχέδιο. - **ΔΕΥΚΟΣ ΠΡΙΓΚΗΨ**
ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΕΠΦΟΜΑΧΟΣ
<Γαλάζιας Δυναστείας>

[MA'-2334]
Αθεάτοι, πὸς γνωρίζετε τήν αγάπην
 μου πρὸς τὸ πρόσωπο; 'Ιπῆρέα ποτὶ
 αἰσιότης σας;
ΑΣΤΟΣ